

عوامل موثر بر ناامنی غذایی: یک مطالعه مقطعی در شهر تبریز

سال ۸۴-۱۳۸۳

دکتر سعید دستگیری^۱، دکتر سلطانی محبوب^۲، هلداد توتونچی^۳، دکتر علیرضا استاد رحیمی^۴

^۱نویسنده مسئول: استادیار اپیدمیولوژی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تبریز E-mail: saeed.dastgiri@gmail.com

^۲استاد دانشکده بهداشت ^۳دانشجوی کارشناسی ارشد تغذیه ^۴استادیار دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تبریز

چکیده

زمینه و هدف: ناامنی غذایی و گرسنگی می‌تواند علاوه بر تأثیر بر سلامت جسمی، تبعات اجتماعی و روانی نیز به همراه داشته باشد. از اینرو پایش امنیت غذایی و مقابله با ناامنی غذایی و گرسنگی در جامعه لازم و ضروری به نظر می‌رسد. مطالعه حاضر با هدف بررسی عوامل موثر بر ناامنی غذایی در شمال غرب تبریز (منطقه اسدابادی) به اجرا درآمد.

روش کار: این پژوهش در سال ۸۴-۱۳۸۳ به صورت مقطعی در ۳۰۰ نفر از افراد انجام گرفت. میزان شیوع ناامنی غذایی با استفاده از پرسشنامه کوتاه شش سئوالی ارزیابی شد. اطلاعات مربوط به وضعیت اقتصادی و خصوصیات اجتماعی و فرهنگی توسط پرسشنامه‌های مربوطه بررسی شد. برای مشاهده وضعیت امنیت غذایی براساس درآمد، جایگاه شغلی، میزان تحصیلات و بعد خانوار توزیع دو گروه از وضعیت امنیت غذایی (گروه امن و گروه ناامن) در هر یک از گروه‌ها تعیین و معنی‌دار بودن این ارتباط با آزمون مجذور کای بررسی و وضعیت تغذیه‌ای افراد با استفاده از پرسشنامه بسامد خوراک ارزیابی شد. گروه‌های غذایی که با درآمد سرانه سالانه ضریب همبستگی معنی‌داری داشتند (همبستگی گروه‌ها و مواد غذایی زیر مجموعه آنها با درآمد با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون بررسی شد) به عنوان معیار مقایسه دو گروه امن و ناامن انتخاب شدند و سپس میانگین بسامد مصرف مواد غذایی معیار در دو گروه بررسی و با روش آزمایش نمونه غیر وابسته مورد مقایسه قرار گرفت.

یافته‌ها: براساس یافته‌های این مطالعه میزان شیوع ناامنی غذایی ۳/۳۶٪ بود. با افزایش بعد خانوار ناامنی غذایی در افراد مورد مطالعه بیشتر شده و بالعکس با افزایش درآمد سرانه سالانه، جایگاه شغلی و میزان تحصیلات سرپرست خانوار ناامنی غذایی کاهش یافت ($P < 0/01$). یافته‌های مربوط به بسامد مصرف مواد غذایی نشان داد که میانگین بسامد مصرف نان و سیب‌زمینی در گروه ناامن به طور معنی‌داری بیشتر از گروه امن و میانگین بسامد مصرف برنج، سبزی، میوه، گوشت قرمز و لبنیات در گروه ناامن به طور معنی‌داری کمتر از گروه امن بود ($P < 0/001$).

نتیجه‌گیری: نتایج حاصل از این مطالعه مؤید تأثیر عوامل اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بر امنیت غذایی بوده و شیوع بالای مشکلات تغذیه‌ای را در جامعه نشان می‌دهد. بنابراین ارائه راهکارهایی عملی برای حل مسأله ناامنی غذایی به عنوان مشکل ریشه‌دار در جامعه ضروری به نظر می‌رسد.

واژه‌های کلیدی: ناامنی غذایی، وضعیت تغذیه‌ای، امنیت غذایی

دریافت: ۸۴/۹/۲ اصلاح نهایی: ۸۵/۴/۱۳ پذیرش: ۸۵/۷/۱۷

مقدمه

غذا و تغذیه از جمله نیازهای بنیادی جامعه بشری است و تأمین آن در مقوله امنیت غذایی نهفته است. امنیت غذایی عبارت است از دسترسی همه مردم در

تمام اوقات به غذای کافی به منظور زندگی سالم و فعال که شامل: (۱) فراهم بودن غذای سالم و کافی از نظر تغذیه‌ای (۲) توانایی و اطمینان در بدست آوردن غذاهای مورد قبول از طریق که از نظر جامعه قابل قبول است [۱ و ۲]. ناامنی غذایی و گرسنگی می‌تواند